

Sygn. akt VI GC 2124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Centrum Windykacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **R. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. B. na rzecz powoda Centrum Windykacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 37 888,92 złotych (trzydzieści siedem tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 17 898,96 złotych za okres od dnia 31 października 2014 roku do dnia zapłaty,
- 16 895,28 złotych za okres od dnia 29 listopada 2014 roku do dnia zapłaty,
- 3 094,68 złotych za okres od dnia 09 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego R. B. na rzecz powoda Centrum Windykacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 4 312 złotych (cztery tysiące trzysta dwanaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2124/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 marca 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Centrum Windykacji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego R. B. kwoty 37 888,92 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 17 898,96 złotych za okres od dnia 31 października 2014 roku do dnia zapłaty, 16 895,28 złotych za okres od dnia 29 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz 3 094,68 złotych za okres od dnia 09 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwanego R. B. i poprzednika prawnego powoda – P. P. łączyło zlecenie numer (...) z dnia 28 lipca 2014 roku, które dotyczyło świadczenia na rzecz pozwanego usług transportowych samochodem wywrotką oraz wykonanie prac koparko – ładowarką w związku z robotami drogowymi wykonywanymi na drodze krajowej numer (...) na trasie T. – C.. Z tytułu wykonanych prac poprzednik prawny powoda – P. P. wystawił

pozwanemu faktury VAT na łączną kwotę 37 888,92 złotych, które nie zostały zapłacone. Wierzytelność ta została przeniesiona na powoda na podstawie umowy z dnia 20 lutego 2015 roku.

Stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, postanowieniem z dnia 08 kwietnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 497557/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 maja 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2084/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany R. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując przystąpienie i wykonywanie usług przez poprzednika prawnego powoda oraz podnosząc, że nie upoważniał on żadnej osoby do jego reprezentowania wobec osób trzecich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lipca 2014 roku pomiędzy R. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) a P. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) P. P. została zawarta umowa numer (...), której przedmiotem były roboty drogowe polegające na budowie drogi krajowej numer (...) na odcinku T. – C..

Strony ustaliły, iż prace te będą wykonywane do dnia 30 listopada 2014 roku oraz wynagrodzenie w kwocie 68 złotych za 1 godzinę transportu wykonywanego wywrotką oraz w kwocie 70 złotych za 1 godzinę prac wykonywanych koparko – ładowarką.

Wynagrodzenie miało być płatne na podstawie podpisanych dziennych raportów pracy w formie protokołu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania faktury.

zlecenie – k. 15-16 akt

W czasie spotkania na budowie, w obecności P. P. i jego pracowników – A. D. i J. C., R. B. przedstawił swojego pracownika – operatora koparki J. K., jako osobę upoważnioną przez niego do podpisywania pracownikom P. P. kart pracy dokumentujących ilość przepracowanych przez nich danego dnia godzin. Zestawienie takie było podstawą do wystawienia faktury VAT.

R. B. rzadko pojawiał się osobiście na placu budowy, gdyż przebywał na innej budowie w Niemczech. Każdego dnia J. K. po dokonaniu kontroli ilości czasu pracy kierowców A. D. i J. C., podpisywał im kartę pracy.

A. D., na zlecenie P. P., wykonywał prace polegające na wywożeniu ziemi i przywożeniu innych potrzebnych materiałów. O potrzebie wykonania tej pracy danego dnia informował go J. K..

J. C., na zlecenie P. P., wykonywał prace polegające na wożeniu ziemi i piachu samochodem wywrotką. Pracował prawie codziennie, od sierpnia do listopada 2014 roku.

zeznania świadka P. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 grudnia 2016 roku – k. 122-125 akt (zapis cyfrowy 00:01:40-00:12:40), zeznania świadka J. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 grudnia 2016 roku – k. 122-125 akt (zapis cyfrowy 00:12:43-00:22:40), zeznania świadka A. D. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 grudnia 2016 roku – k. 122-125 akt (zapis cyfrowy 00:22:44-00:32:40), zeznania świadka J. C. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 grudnia 2016 roku – k. 122-125 akt (zapis cyfrowy 00:32:49-00:40:40)

W dniu 30 września 2014 roku P. P. wystawił R. B. fakturę VAT numer (...) na kwotę 17 898,95 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi transportowe, na podstawie raportów pracy w miesiącu wrześniu 2014 roku podpisanych przez J. K..

W dniu 31 października 2014 roku P. P. wystawił R. B. fakturę VAT numer (...) na kwotę 16 895,28 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi transportowe, na podstawie raportów pracy w miesiącu październiku 2014 roku podpisanych przez J. K..

W dniu 24 listopada 2014 roku P. P. wystawił R. B. fakturę VAT numer (...) na kwotę 3 094,68 złotych brutto tytułem należności za świadczone usługi transportowe, na podstawie raportów pracy w miesiącu listopadzie 2014 roku podpisanych przez J. K..

faktura VAT – k. 17-19 akt, raporty pracy w miesiącu wrześniu 2014 roku – k. 20-23 akt, raporty pracy w miesiącu październiku 2014 roku – k. 24-25 akt, raport pracy w miesiącu listopadzie 2014 roku – k. 26 akt

W dniu 20 lutego 2015 roku P. P. oraz Centrum Windykacji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarli umowę cesji wierzytelności wynikających z faktur VAT o numerach: (...).

Pismem z dnia 27 lutego 2015 roku Centrum Windykacji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. poinformował R. B. o nabyciu powyższych wierzytelności i wezwał do zapłaty długu.

umowa cesji wraz z załącznikiem – k. 29-32 akt, przedsądowe wezwanie do zapłaty długu wraz z dowodem nadania – k. 27-28 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w tej części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Sąd oparł się przy tym również na przedłożonych przez powoda zestawieniach dotyczących czasu pracy pracowników poprzednika prawnego powoda w poszczególnych miesiącach uznając je za w pełni wiarygodny materiał dowodowy. W ocenie Sądu bowiem dopiski na tych zestawieniach o treści „karta do faktury numer (...)”, „karta do faktury numer (...)” oraz „karta do faktury numer (...)”, uznać należy za mające charakter porządkujący, które nie pozbawiają tych zestawień wiarygodności, skoro z ich treści wynika jednoznacznie kiedy, w jakich godzinach, gdzie i jakie prace były wykonywane i jest to potwierdzone podpisem przedstawiciela pozwanego R. J. K. oraz mając na uwadze, że zestawienia te zgodnie z umową musiały być podpinane pod poszczególne faktury VAT.

Sąd natomiast nie oparł się na dokumencie w postaci pisma pozwanego R. B. z dnia 03 marca 2015 roku (k. 52 akt) wskazującego na bezpodstawność wystawienia faktur VAT o numerach (...), mając na uwadze, że jako dokument prywatny nie korzysta on z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń, zaś podnoszona w przedmiotowym piśmie okoliczność (nieistnienia wierzytelności P. P.) nie znalazła potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Jako wiarygodne w całości Sąd ocenił zeznania świadków P. P., J. K. – pracownika pozwanego oraz A. D. i J. C. – pracowników poprzednika prawnego powoda, w szczególności w zakresie, w jakim świadkowie ci wskazywali na świadczenie pracy przy budowie drogi krajowej w T. polegającej na wożeniu ziemi, piachu i innych niezbędnych materiałów oraz w zakresie, w jakim świadkowie ci wskazywali, że pozwany R. B. wskazał swojego pracownika J. K. jako osobę upoważnioną do podpisywania w jego imieniu kart pracy potwierdzających liczbę przepracowanych przez nich godzin. Zeznania świadków w tym zakresie były spójne i wzajemnie się uzupełniały.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego R. B., albowiem pozwany prawidłowo wezwany nie stawił się na rozprawę w dniu 24 lutego 2017 roku bez usprawiedliwienia.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód Centrum Windykacji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego R. B. 37 888,92 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 17 898,96 złotych za okres od dnia 31 października 2014 roku do dnia zapłaty, 16 895,28 złotych za okres od dnia 29 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz 3 094,68 złotych za okres od dnia 09 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z umowy o świadczenie usług transportowych łączącej pozwanego R. B. i poprzednika prawnego powoda – P. P..

W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, a taki charakter miała łącząca strony umowa, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 734 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 735 § 1 jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, że w dniu 28 lipca 2014 roku pomiędzy pozwanym R. B. a P. P. została zawarta umowa numer (...), której przedmiotem były roboty drogowe polegające na budowie drogi krajowej numer (...) na odcinku T. – C., przy czym prace wykonywane przez poprzednika prawnego powoda – P. P. miały polegać na świadczeniu usług transportowych wywrotką oraz koparko – ładowarką. Jednocześnie zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym w postaci zeznań świadków – pracowników obu stron, pozwala, zdaniem Sądu, na przyjęcie, że usługi takie były przez stronę powodową wykonywane i co więcej, były one ewidencjonowane (co do ilości godzin w poszczególnych dniach) w postaci karty pracy podpisywanej przez upoważnionego pracownika pozwanego – J. K.. Wbrew bowiem zarzutom podnoszonym przez pozwanego R. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, przeprowadzone dowody wskazują jednoznacznie, iż z powodu niemożności stałej obecności pozwanego na terenie budowy, upoważnił on swojego pracownika J. K. do podpisywania pracownikom P. P. kart pracy dokumentujących ilość przepracowanych przez nich danego dnia godzin. Zestawienie takie zaś było podstawą do wystawienia faktury VAT.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązki, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpekcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

W ocenie Sądu powód za pomocą zaoferowanych dowodów – z dokumentów i zeznań świadków, udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa. W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa spoczywał na pozwanym, czemu jednakże pozwany nie sprostał nie przedstawiając w tym przedmiocie żadnych dowodów, poprzestając na głośnym kwestionowaniu przystąpienia i wykonywania usług przez poprzednika prawnego powoda oraz podnosząc, że nie upoważnił on żadnej osoby do jego reprezentowania wobec osób trzecich – żadna z tych okoliczności nie znalazła zaś potwierdzenia w przeprowadzonych dowodach.

Mając na względzie powyższe, uznać należało powództwo za zasadne w całości, stąd też na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 509 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. Sąd wyrokiem z dnia 10 marca 2017 roku zasądził od pozwanego R. B. na rzecz powoda Centrum Windykacji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 37 888,92 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 17 898,96 złotych za okres od dnia 31 października 2014 roku do dnia zapłaty, 16 895,28 złotych za okres od dnia 29 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz 3 094,68 złotych za okres od dnia 09 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego R. B. jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powoda kwotę 4 312 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 1 895 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 2 400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 03 kwietnia 2017 roku